

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Maji. Vanus error hominis, & inanis cultus digitatis, fulgure
purpura, & sordescere mente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Majus.
insidiæ. Si intemperanter nimis indulges sensibus,
pugetur anima sentibus. Ad hæc utere totius cor-
poris membris ut infimis mancipiis ; quidquid illis
uti à cibaria, onus, virgam tribuis, abusus est. Subelle
illis, honori est, animo saluti est. Quo occupantur
constantius, fructificant uberius. Quibus est confi-
lum excolere animum , nunquam nisi necessitate
compulsi , habent cum corpore commercium. Me-
mineris corpus esse cinerem, coloratâ pelliculâ invo-
lutum , quem in deposito habes , ut cinerem cine-
reddas. Ita in antiquo epitaphio vas cinerum dicitur
homo à Poëta :

*Dic homo, vas cinerum, quod confert flos facierum.
Cogit quid rerum? mors ultima meta dierum.*

8. DIES MAJI.

Vanus error hominis , & inanis cultus digni-
tatis, fulgure purpura , & sordescere men-
te. *Minutius Felix in Octavio.*

Luxus ve-
stimentum.

I. **U**T in usu vestium serves mo-
dum , proderit supra mo-
dum exponere verba Di-
Chrysostomi (a) *Difficile difficile inquam est, for-*
tasse & impossibile , corpore ornato , simul ornare
animam. Hinc nulli ferè est exquilitus corpori
cultus , quam quibus animus est in cultus. Com-
ptulus, & comatus , idem plerumque est & sordi-
dulus. Ardor venustus capilliti , probitatis est pro-
brum

(a) *In I. ad Corinth. 6. Hom. 7.*

Majus.
sensibus,
otius co-
quid illu-
t. Subelle
cupantur
est coni-
ecessitatu
am. Me-
ulà invi-
em cinea-
m dicitur
acieram
um.

s digni-
re men-

rves mo-
pra mo-
ba. Di-
est, for-
ul orna-
corpon.
Com-
& sordi-
s est pro-
brum.

Tessera. 349

brum, naturæ opprobrium: odores in vestibus, gem-
mæ in auribus, annuli in digitis, aucupes sunt libidi-
nis. Nimius ornatus vestis, sæpè animo est restis.
Hinc plerumq; dum corpus exornas, animam exar-
mas. Ut Tertulliani, sic & hoc tempore, hominibus,
(a) Et Milesi oves tundent & seres, arbores nent, &
Tyrri tingunt, & Phryges insuunt, & Babylonii inte-
xxunt, & Margarite cudent, & Ceranania coruscant,
& ipsum aurum de terra prodit. Omnis jam nostra cu-
ra est de vestibus, si bene oleat, si pes laxa pelle non fol-
letat. (b) Ut Hieronymus. Quod nobis, qui summus
super belluas, cum vestibus belluat? In vestibus e-
nim (teste Asterio (c) Videre est leones, pantheras, ur-
sus, tauros, canes, sylvas, saxa. O ingloria gloria, quam
homo mutuatur à bestiarum exuviis!

II. Hoccine est viri, mulierum ritu aromata,odo-
res, pulvilos, exoticæ rosa fartos, odoriferosque cir-
cumferre? fragrare ubique musco mure, & domesti-
co veluti præconio, effeminati animi morbum enun-
ciare? purparisso vultum inficere, stibio oculos pin-
gere, superfluum pallii ac tunicae jaëtationem, cin-
gulum exquisita arte confectum, stridentes toccos
habere, non homini est ad ornamentum, sed ludibri-
um. Juvabit hîc audire ex ore aureo verba aurea, sed
contra vestium cultum, ferrea. (d) Primi Christiani
semelut in certamen ingressi sunt, uestes exuerunt, nos
autem insanentes, cum vestibus certare volumus,
Idem facimus, ac si quis athletam pulvere aspersum,
nigrum, nudum, & oleo, sudore, ac luto simul defor-
matum

(a) De habit. muli. c. 1. (b) S. Hieron. Epist. 22.
(c) Hom. de divi. & Lazar. (d) Chrysost. Serm. 7. in
Acta Apost.

Majus, sub velte
rifica. II splende
ulum, ne In vesti
Quin

matum viderit; ipse unguentum olens, acceptis seru-
ac aureis uestibus, Et stola usque ad corrigia calcio-
dемissa, Et auro ornatus in capite, ingressus se immo-
tar, Et c. Tempus adest certaminis, tu autem sericis in-
dneris! tempus est exercitationis, tempus studii, tu ven-
quasi ad pompam te ipsum ornas? Et quomodo vincis?
Miles qui non auro, non pictura, non lapidibus pre-
tiosis, sed scuto divulso, fracta galea, hebet gladio, &
facie vulnerata cernitur, laude est dignus.

III. Non ergo glorieris corporis amictu, sed vi-
tutum apparatu; alias illa te gloriā privabunt, tineat,
vestium carnifices. Et cetero Christiano materia glo-
riæ, quem gignunt bestiolæ, videlicet vermes, &
bombyces? Si fulgeat in humeris coccus, debes pice;
si in tergore splendidum pallium, debes ovibus; si in
pectore gemmæ, debes ostreis; si in pedibus cothurni,
debes vaccis, & bobus; si in tibiis serica tibialis,
debes bombycibus. Abjicis te infra bestias, si inde-
perbias, quæ accepisti à bestiis. Certum est argumen-
tum animi inculti, ubi vides excessum in corporis
cultu, Aristotelis testimonio? [a] Vir ille pulcher, q.
qui Et labores bellicos sustinere queat, Et uti jucunda
aspectu est, ut simul etiam, dum viderit, terreat. Fuc-
tus ornatus, elaboratus cultus, ascititia elegantia, me-
retricius nitor, histrionicus habitus, studium decotis
immundæ sunt munditiæ. Tales gestant mortuanam
animam in feretro deaurato, & vario schemate depi-
cto, teste D. Chrysostomo: (b) Molles, dissoluti, fornicarii,
corporis munditiam curant, jugiter olenentes un-
guenta, sepulchrum ornantes. Sepulchrum enim esse
corpus, animam vero intus habent mortuam. Sic sep-
tum

(a) I. Rhet. ad Theod. 1. (b) Chrys. Hom. 3. 6. ad popu-

Majus. *Tessera.* 351
sub velle attalica, serica, odorifera, latet anima cada-
rifera. Illud sufficiet pro corpore, si nec ad invidiam
splendeat, nec ad contemptum sordeat: sit vestis ad
ulum, non ad cultum, obsignet hæc dicta Poëta.
In vestimentis non est sapientia mentis;
Quinimum curat cultus, fit pauper adultus.

9. DIES MAII.

Curiosus interna despicit, præterita non re-
spicit, præsentia non inspicit, futura non
prospicit. *S. Bernardus in serm.*

Curiosi- I. **Q**uis non accuset curiosum, &
tas circa non condemnet curiosita-
aliena.
ut vitium? utpote qui cum ea quæ il-
lius intersunt, nec despiciat, nec inspiciat, nec pro-
spiciat, dignus sit quem nullus suspiciat, dignissimus
quem quivis despiciat. proprium est curioso esse
fuerum rerum incurium, esse studiosum, ut vitam co-
gnoscat alienam, desidiosum ut corrigat suam: otio-
sum esse in necessariis, negotiosum in supervacaneis,
senari ut inquirat seria, occupari ut intelligat futilia.
Quæ porticus est, quæ officina, quæ fori pars, in qua
diescuriosi non traducunt integros? obtundunt alio-
rum aures infinitis quæstionibus, mentes interroga-
tionibus, magno audientium studio, temporis dis-
pendio. Quid vis investigare, quæ præstat ignorare?
Omnis ineruditus, idem est & curiosus: estque para-
tior ad inquirendum quam capacior ad intelligen-
dum